

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 313-ҳадис

313- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَاصِمَ بْنَ حُمَيْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَوْفَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَيْلَةَ فَاسْتَأْكَ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي، فَفُئِمْتُ مَعَهُ فَبَدَأَ فَاسْتَفْتَحَ الْبُقْرَةَ، فَلَا يَمُرُّ بِآيَةِ رَحْمَةٍ، إِلَّا وَقَفَ فَسَأَلَ، وَلَا يَمُرُّ بِآيَةِ عَذَابٍ، إِلَّا وَقَفَ فَنَعَوَّذَ، ثُمَّ كَرَعَ فَمَكَثَ رَاكِعًا بِقَدْرِ قِيَامِهِ، وَيَقُولُ فِي كُرُوعِهِ: سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ، ثُمَّ سَجَدَ بِقَدْرِ كُرُوعِهِ، وَيَقُولُ فِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ ثُمَّ قَرَأَ آلَ عِمْرَانَ ثُمَّ سُورَةَ يُفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ

Осим ибн Ҳумайд раҳматуллоҳи алайҳ айтади:

«Авф ибн Молик розияллоҳу анҳунинг бундай деганини эшитдим: «Тунда Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам билан бирга эдим. У зот мисвак ишлатиб, кейин таҳорат олдилар. Сўнг намоз ўқидилар. Мен ҳам у зот билан туриб намоз ўқидим. У зот Бақара сураси билан бошладилар. Ҳар бир раҳмат оятини ўқиганда тўхтаб, сўрар, азоб оятини ўқиганда тўхтаб паноҳ тилардилар. Сўнг рукуъ қилдилар. Рукуълари қиёмлари миқдорича бўлди. Рукуъларида: **«Субҳана зил жабарути вал малакути вал кибрияи вал азамаҳ»**, дердилар. Сўнг сажда қилдилар. Саждалари рукуълари миқдорича бўлди. Саждаларида ҳам: **«Субҳана зил жабарути вал малакути вал кибрияи вал азамаҳ»**, дердилар. Сўнг (иккинчи ракатда) Оли Имрон ва яна бир сурани ўқидилар. Ҳар бир ракатда шундай қилардилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI

